

ج- وأنه القائم وصاحب الأمر [۱۲۱] أيضاً واليماني الموعود:

ج- او قائم و صاحب الأمر [122] و همچنین یمانی موعود است:

61. الكليني: [484- مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنِ ابْنِ فَضَّالٍ عَنْ أَبِي جَمِيلَةَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ الْحَلْبِيِّ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ (ع) يَقُولُ: اخْتِلافُ بَنِي الْعَبَّاسِ مِنَ الْمَحْتُومِ وَالنِّدَاءِ مِنَ الْمَحْتُومِ وَخُرُوجُ الْقَائِمِ مِنَ الْمَحْتُومِ، قُلْتُ: وَكَيْفَ النِّدَاءُ، قَالَ: يُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَوَّلَ النَّهَارِ أَلَّا إِنَّ عَلِيًّا وَشِيعَتَهُ هُمُ الْفَائِزُونَ قَالَ: وَيُنَادِي مُنَادٍ فِي آخِرِ النَّهَارِ أَلَّا إِنَّ عُثْمَانَ وَشِيعَتَهُ هُمُ الْفَائِزُونَ] الكافي: ج ۸ ص ۳۱۰.

61- کلینی: محمد بن علی حلبی می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که فرمود: «اختلاف بین بنی عباس حتمی است. نداء حتمی است. خروج قائم حتمی است»، عرض کردم: ندا چگونه است؟ فرمود: «منادی از آسمان در اول روز ندا می دهد: آگاه باشید! علی (ع) و شیعیانش همان رستگاران هستند»، فرمود: «منادی در آخر روز ندا می دهد: آگاه باشید! عثمان و شیعیانش همان رستگارانند». (کافی: ج ۸ ص ۳۱۰)

62. النعماني: [3- أخبرنا أحمد بن محمد بن سعيد، قال: حدثنا محمد بن المفضل وسعدان بن إسحاق بن سعيد وأحمد بن الحسين ومحمد بن أحمد بن الحسن القطواني، جميعاً، عن الحسن بن محبوب، عن هشام بن سالم الجواليقي، عن يزيد الكناسي، قال: سمعت أبا جعفر الباقر (ع) يقول: إن صاحب هذا الأمر فيه شبه من يوسف، ابن أمة سوداء، يصلح الله له أمره في ليلة الغيبة: ص ۱۶۶.

62- نعمانی: یزید کناسی می گوید: از امام باقر (ع) شنیدم که فرمود: «در صاحب این امر شباهتی از یوسف است، فرزند کنیز سیاه چرده است، خدا امر او را در یک شب آماده می کند». (غیبت: ص ۱۶۶)

63. وعنه: [5- وحدثنا علي بن أحمد، عن عبيد الله بن موسى، عن عبد الله بن جبلة، عن الحسن بن أبي حمزة، عن أبي بصير، قال: سمعت أبا جعفر الباقر (ع) يقول: في صاحب هذا الأمر سنة من أربعة أنبياء: سنة من موسى، وسنة من عيسى، وسنة من يوسف، وسنة من محمد (ص). فقلت: ما سنة موسى؟ قال: خائف يترقب.

قلت: وما سنة عيسى؟ فقال: يقال فيه ما قيل في عيسى. قلت: فما سنة يوسف؟ قال: السجن والغيبة. قلت: وما سنة محمد (ص)؟ قال: إذا قام سار بسيرة رسول الله (ص) إلا أنه يبين آثار محمد، ويضع السيف على عاتقه ثمانية أشهر هرجاً مرجاً حتى يرضى الله. قلت: فكيف يعلم رضا الله؟ قال: يلقي الله في قلبه الرحمة [الغيبة: ص ١٦٧].

63- نعمانی: ابو بصیر می گوید: از امام باقر (ع) شنیدم که فرمود: «در صاحب این امر سنتی از چهار پیامبر است: سنتی از موسی (ع)، سنتی از عیسی (ع)، سنتی از یوسف (ع)، سنتی از محمد (ص)». عرض کردم: سنت موسی (ع) چیست؟ فرمود: «ترسان و مراقب است». عرض کردم: سنت عیسی (ع) چیست؟ فرمود: «در مورد او سخنانی که در مورد عیسی (ع) گفته شد، گفته می شود». عرض نمودم: سنت یوسف (ع) چیست؟ فرمود: «زندانی و غیبت». عرض کردم: سنت محمد (ص) چیست؟ فرمود: «وقتی قیام کند، با سیره ی رسول الله (ص) رفتار می کند ولی آثار محمد (ص) را بیان (و روشن) می کند. شمشیر را هشت ماه بر دوش می گیرد. می کشد و می کشد تا این که خدا خوشنود شود»، عرض کردم: خوشنودی خدا را چگونه می فهمد؟ فرمود: «خدا مهربانی را در قلب او می نهد». (غیبت: ص ١٦٧)

64. و عنه: [13- أخبرنا أحمد بن محمد بن سعيد بن عقدة، قال: حدثني أحمد بن يوسف بن يعقوب أبو الحسن الجعفي من كتابه، قال: حدثنا إسماعيل بن مهران، قال: حدثنا الحسن بن علي بن أبي حمزة، عن أبيه ووهيب بن حفص، عن أبي بصير، عن أبي جعفر محمد بن علي (عليهما السلام)، أنه قال: إذا رأيت ناراً من المشرق شبه الهردى العظيم تطلع ثلاثة أيام أو سبعة فتوقعوا فرج آل محمد (ص) إن شاء الله عز وجل إن الله عزيز حكيم....

64- نعمانی: ابی بصیر می گوید: امام باقر (ع) فرمود: «وقتی آتشی از مشرق دیدید که شبیه زردی بزرگی بود و سه یا هفت روز طول کشید، منتظر فرج (و گشایش) آل محمد (ع) باشید، اگر خدای عزوجل بخواهد و خداوند عزیز و با حکمت است....

وقال (ع): لا يقوم القائم (ع) إلا على خوف شديد من الناس وزلازل وفتنة، وبلاء يصيب الناس، وطاعون قبل ذلك، وسيف قاطع بين العرب، واختلاف شديد في الناس، وتشتت في دينهم، وتغير من حالهم، حتى يتمنى المتمني الموت صباحاً ومساءً من عظم ما يرى من كلب الناس وأكل بعضهم بعضاً، فخروجه (ع) إذا خرج يكون اليأس والقنوط من أن يروا فرجاً، فيا طوبى لمن أدركه وكان من أنصاره، والويل كل الويل لمن ناواه وخالفه، وخالف أمره، وكان من أعدائه.....

و فرمود: قائم (ع) فقط زمانی قیام می کند که ترس شدیدی در میان مردم، زلزله ها و فتنه هایی که به مردم می رسد، و بلا و طاعون قبل از آن و شمشیر برنده در عرب و اختلاف شدید بین مردم و اختلاف در دینشان و تغییر حالشان، تا این که افراد، شب و روز درخواست مرگ می کند، به خاطر اخلاق بد مردم (مانند سگ) و خوردن (حق) یکدیگر. خروج او زمانی است که (مردم) از دیدن فرج ناامید شوند. خوش به حال فردی که او را درک کند و از یاران او شود. وای بر فردی که با او مخالفت کند و از او نافرمانی کند و از دستورش سرپیچی کند و از دشمنان او شود....

ثم قال (ع): خروج السفیانی والیمانی وخراسانی فی سنة واحدة، فی شهر واحد، فی یوم واحد، نظام کنظام الخرز یتبع بعضه بعضاً فیکون البأس من کل وجه، ویل لمن ناواهم، ولیس فی الرايات رایة أهدى من رایة الیمانی، هی رایة هدی، لأنه یدعو إلى صاحبکم، فإذا خرج الیمانی حرم بیع السلاح علی الناس وکل مسلم، وإذا خرج الیمانی فانهض إلیه فإن رایته رایة هدی، ولا یحل لمسلم أن یلتوی علیه، فمن فعل ذلك فهو من أهل النار، لأنه یدعو إلى الحق وإلى طریق مستقیم] الغیبة: ص ۲۶۲ - ۲۶۴.

سپس فرمود: خروج سفیانی و یمانی وخراسانی در یک سال و در یک ماه و یک روز است، و پشت سر هم هستند، عذاب از هر سو است. وای بر فردی که با آنها مخالفت کند. در میان پرچم ها پرچمی هدایت کننده تر از پرچم یمانی نیست، پرچم هدایت، همان است چون به سوی صاحبان دعوت می کند. وقتی یمانی خروج کرد، خرید و فروش سلاح بر مردم و همه ی مسلمانان حرام می شود. وقتی یمانی خروج

کرد، به سوی او بشتاب، چون پرچم او پرچم هدایت است و بر هیچ مسلمانی جایز نیست که از او سرپیچی کند؛ هر فردی این کار را انجام دهد، اهل آتش (جهنم) می‌شود، چون او به حق و راه مستقیم دعوت می‌کند». (غیبت: ص ۲۶۲ تا ۲۶۴)

65. و عنه أيضاً: [10- أخبرنا محمد بن همام، قال: حدثنا محمد بن أحمد بن عبد الله الخالنجي، قال: حدثنا أبو هاشم داود بن القاسم الجعفري، قال: كنا عند أبي جعفر محمد بن علي الرضا (ع) فجرى ذكر السفيناني، وما جاء في الرواية من أن أمره من المحتوم، فقلت لأبي جعفر: هل يبدو لله في المحتوم؟ قال: نعم. قلنا له: فنخاف أن يبدو لله في القائم. فقال: إن القائم من الميعاد، والله لا يخلف الميعاد] الغيبة: ص ۳۱۵.

65- نعمانی: ابو هاشم داوود بن قاسم جعفری می‌گوید: نزد امام جواد (ع) بودیم، و ذکر سفینانی به میان آمد، و این که در روایت آمده است که امر او محتوم است. به ابا جعفر (ع) عرض نمودم: آیا خداوند در محتوم بدا حاصل می‌کند؟ فرمود: «بله»، به ایشان عرض کردم: می‌ترسیم که خدا در قائم بدا حاصل کند. فرمود: «قائم ميعاد است و خداوند در ميعاد تخلف نمی‌کند». (غیبت: ص ۳۱۵)

66. حسن بن سليمان الحلي: [الحسين بن حمدان عن محمد بن إسماعيل وعلي بن عبد الله الحسنين عن أبي شعيب محمد بن نصر عن عمر بن الفرات عن محمد بن المفضل عن المفضل ابن عمر قال: سألت سيدي الصادق (ع) فبغير سنة القائم بايعوا له قبل ظهور (وقبل) قيامه (ع) فقال (ع): يا مفضل كل بيعة قبل ظهور القائم (ع) فبيعة كفر ونفاق وخديعة لعن الله المبايع لها والمبايع له، بل يا مفضل يسند القائم (ع) ظهره إلى الحرم ويمد يده فترى بيضاء من غير سوء ويقول: هذه يد الله وعن الله وبأمر الله ثم يتلو هذه الآية (ان الذين يبايعونك إنما يبايعون الله يد الله فوق أيديهم) ... ويكون هذا أول طلوع الشمس في ذلك اليوم، فإذا طلعت الشمس وأضاءت صائح صائح بالخلائق من عين الشمس بلسان عربي مبين يسمع من في السماوات والأرضين: يا معشر الخلائق هذا [مهدي] آل محمد ويسميه باسم جده رسول الله (ص) ويكنيه وينسبه إلى أبيه الحسن الحادي عشر [۱۱۲۳] إلى الحسين بن علي صلوات الله عليهم أجمعين بايعوه تهتدوا ولا تخالفوا امره فتضلوا، فإذا دنت الشمس للغروب صرخ صارخ من مغربها: يا مشعر الخلائق قد ظهر ربكم

بوادي اليابس من أرض فلسطين وهو عثمان بن عنبسة الأموي من ولد يزيد بن معاوية لعنهم الله فبايعوه تهتدوا ولا تخالفوا عليه فتضلوا، فيرد عليه الملائكة والجن والنقباء قوله ويكذبونه ويقولون له سمعنا وعصينا ولا يبقى ذو شك. ولا مراتب ولا منافق ولا كافر إلا ضل بالنداء الأخير، وسيدنا القائم صلوات الله عليه مسنده ظهره إلى الكعبة ويقول: يا معشر الخلائق ألا ومن أراد أن ينظر إلى آدم وشيث فما أنا ذا آدم وشيث، ألا ومن أراد أن ينظر إلى نوح وولده سام فما أنذا نوح وسام، ألا ومن أراد أن ينظر إلى إبراهيم وإسماعيل فما أنذا إبراهيم وإسماعيل، ألا ومن أراد أن ينظر إلى موسى ويوشع فما أنذا موسى ويوشع، ألا ومن أراد أن ينظر إلى عيسى وشمعون فما أنذا عيسى وشمعون، ألا ومن أراد أن ينظر إلى محمد (ص) وأمير المؤمنين صلوات الله عليه فما أنذا محمد (ص) وأمير المؤمنين (ع)، ألا ومن أراد أن ينظر إلى الحسن والحسين (عليهما السلام) فما أنذا الحسن والحسين (عليهما السلام)، ألا ومن أراد أن ينظر إلى الأئمة من ولد الحسين (ع) فما أنذا الأئمة من ولد الحسين (ع)، أجيئوا إلي مسألتي فاني أنبئكم بما نبئتم به وما لم تنبئوا به ومن كان يقرأ الكتب والصحف فليسمع مني ...] مختصر بصائر الدرجات: ص ۱۸۳ - ۱۸۴.

66- حسن بن سليمان حلی: مفضل بن عمر می گوید: از آقای خودم، امام صادق (ع) سؤال نمودم: به غیر از سنت قائم (ع)، قبل از ظهور و قیامش، با او بیعت کنید. فرمود: «ای مفضل! هر بیعتی قبل از ظهور قائم (ع)، بیعت کفر و نفاق و فریب دادن است؛ خدا فردی که با او بیعت می کند و کسی که با او بیعت می شود را لعن می کند. ای مفضل! قائم (ع) به حرم تکیه می دهد و دستش را جلو می آورد در حالی که روشن (سفید و) بدون هیچ عیبی است و می فرماید: این دست خدا و از سوی خدا و به دستور خدا است. بعد، این آیه را تلاوت می فرماید: (کسانی که با تو بیعت می کنند، با خداوند بیعت می کنند، دست خدا بالای دست آنها است).... و این (جریان، هنگام) طلوع خورشید در آن روز است. وقتی خورشید طلوع کند و روشنایی دهد، فریاد دهنده ای از سوی خورشید به زبان عربی آشکار به آفریدگان خطاب می کند به گونه ای که افرادی که در آسمانها و زمین هستند، می شنوند (می گوید:) ای گروه آفریدگان! این فرد، مهدی آل محمد (ع) است. نام او، نام جدش رسول الله (ص) و

کنیه‌ی او (است)، و نسبت داده می‌شود به پدرش، الحسن یازدهم [124] تا حسین بن علی (ع). بیعت کنید تا هدایت شوید و با دستوراتش مخالفت نکنید که گمراه می‌شوید.... وقتی خورشید به غروب نزدیک می‌شود، فریاد زنده‌ای از محلّ غروب خورشید فریاد می‌زند: ای گروه آفریدگان! پروردگارتان از سرزمین خشک (وادی یابس) در سرزمین فلسطین ظهور نموده است. او عثمان بن عنبسه‌ی اموی است، از فرزندان یزید بن معاویه (خدا آنها را لعنت کند). با او بیعت کنید تا هدایت شوید و با او مخالفت نکنید که گمراه می‌شوید. فرشتگان و جن و نقیب (و نماینده)ها، سخن او را ردّ می‌کنند و او را تکذیب می‌کنند و می‌گویند: شنیدیم ولی سرپیچی می‌کنیم. فرد شکاک و مُردّی باقی نمی‌ماند مگر این که با صدای آخر گمراه می‌شود. آقای ما قائم (ع) به کعبه تکیه داده است و می‌فرماید: «ای گروه آفریدگان! آگاه باشید! هر فردی می‌خواهد به آدم و شیث نگاه کند، من آدم و شیث هستم. آگاه باشید، هر فردی می‌خواهد به نوح (ع) و فرزندش سام (ع) نگاه کند، من نوح (ع) و سام (ع) هستم. آگاه باشید، هر فردی می‌خواهد به ابراهیم (ع) و اسماعیل (ع) نگاه کند، من ابراهیم (ع) و اسماعیل (ع) هستم. آگاه باشید، هر فردی می‌خواهد به موسی (ع) و یوشع (ع) نگاه کند، من موسی (ع) و یوشع (ع) هستم. آگاه باشید، هر فردی می‌خواهد به عیسی (ع) و شمعون (ع) نگاه کند، من عیسی (ع) و شمعون (ع) هستم. آگاه باشید، هر فردی می‌خواهد به محمد (ص) و امیرالمؤمنین (ع) نگاه کند، من محمد (ص) و امیرالمؤمنین (ع) هستم. آگاه باشید، هر فردی می‌خواهد به حسن (ع) و حسین (ع) نگاه کند، من حسن (ع) و حسین (ع) هستم. آگاه باشید، هر فردی می‌خواهد به امامان (ع) از فرزندان حسین (ع) نگاه کند، من امامان (ع) از فرزندان حسین (ع) هستم. درخواست من را پاسخ گویند. من به شما خبری رساندم که از آن باخبر شدید، و آنچه از آن خبر ندارید. هر فردی کتاب‌ها و صحیفه‌ها را می‌خواند، به (سخنان) من گوش فرا دهد....» (مختصر بصائر الدرجات: ص ۱۸۳ و ۱۸۴)

[121] - إنَّ الوصف المذكور للقائم وصاحب الأمر في هذه الروايات مثل كونه علامة حتمية لظهور الامام المهدي (ع) بل من الميعاد، وأنه من يقاتل السفيناني، أو أنه يُسجن وابن أمة سوداء، لا ينطبق على الامام المهدي (ع) بكل تأكيد.

[122] - ویژگی‌های یاد شده برای قائم (ع) و صاحب الأمر در این روایت‌ها، مثل این که او نشانه‌ی حتمی ظهور امام مهدی (ع) است بلکه از جمله میعاد است، و این که با سفینانی می‌جنگد، یا این که زندانی می‌شود و فرزند کنیز سبزه است، قطعاً این ویژگی‌ها بر امام مهدی (ع) تطبیق نمی‌کند.

[123] - واضح أنَّ الرواية تتحدث عن القائم المتزامن ظهوره وبيعته مع السفيناني بل قبله حتى، في حين أنَّ الامام المهدي (ع) لا يكون ظاهراً وقتذاك، والسفینانی علامة على قرب أيامه كما هو معلوم، ولا يوجد رجل غير الامام المهدي (ع) وصف بالقائم والمهدي في الروايات في زمن الظهور غير ابنه أحمد كما عرفنا، وإذا ما نسبنا (أحمد) إلى الامام الحادي عشر في الوصية (أي الحسن (ع))، فسيكون اسمه (أحمد الحسن)، والحمد لله رب العالمين.

[124] - روشن است که روایت از قائمی سخن می‌گوید که ظهور و بیعت گرفتن او هم‌زمان با سفینانی بلکه حتی قبل از آن است، در حالی که امام مهدی (ع) در آن هنگام ظاهر نیست. همان طور که مشخص است، سفینانی نشانه‌ای برای نزدیکی روزگار او است. در روایات مردی غیر از امام مهدی (ع) در زمان ظهور به قائم و مهدی، توصیف نشده است، مگر فرزندش «احمد» همان طور که دانستیم. هنگامی که «احمد» را به امام یازدهم در وصیت یعنی الحسن (ع) نسبت دهیم، نام او این گونه می‌شود «احمد الحسن». والحمد لله رب العالمين